

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Ek/1631/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122336072
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Timková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122336072.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Consulting One SK s. r. o., so sídlom Košická 5590/56, 821 08 Bratislava - Ružinov, IČO: 47 664 878, právne zast.: Mgr. Lenka Heřmánková, advokátka so sídlom Košická 5590/56, 821 08 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 239 406, proti povinnému: IN.. M. X., N.. XX.XX.XXXX, C. A. L. XXXX/X, E. X., o vymoženie 2503,73 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Kamil Líška, so sídlom exekútorského úradu Grosslingova 62, 811 09 Bratislava, IČO: 42 133 572, pod číslom 342EX 282/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Oprávnenému sa voči povinnému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa Návrhom na vykonanie exekúcie doručeným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.05.2022 domáhal od povinného vymoženiu 2503,73 Eur s prísl., a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 16Csp/196/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2022 a vykonateľnosť dňa 08.02.2022; Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.02.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2022 a vykonateľnosť dňa 24.04.2022 v spojení s Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020, právoplatným dňa 20.04.2022 (ďalej len „exekučné tituly“).
2. Poverením zo dňa 08.06.2022 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Kamila Líšku, so sídlom exekútorského úradu Grosslingova 62, 811 09 Bratislava, IČO: 42 133 572, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 342EX 282/22.
3. Súdny exekútor dňa 18.08.2022 postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Nakoľko neboli súdu predložené všetky potrebné dokumenty, súd požiadal dňa 14.09.2022 súdneho exekútora o poskytnutie súčinnosti, a teda o predloženie upovedomenia o začatí exekúcie spolu s doručenkou. Súdny exekútor súdu poskytol súčinnosť a požadované dokumenty súdu zaslal dňa 16.09.2022. Povinnému bolo dňa 18.07.2022 doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Povinný podal svoj návrh na zastavenie exekúcie na poštovú prepravu dňa 01.08.2022, pričom súdnemu exekútorovi bol tento návrh na zastavenie exekúcie doručený dňa 04.08.2022.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza viaceré skutočnosti, ktoré by mali podľa jeho názoru odôvodňovať zastavenie exekúcie podľa § 61 k ods. 1 písm. a), b), d) Exekučného poriadku. Povinný uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pretože vymáha premĺčaný nárok. Zároveň povinný ako dôvod zastavenia exekúcie uviedol, že exekučné tituly sú nevykonateľné, nakoľko rozsudok a uznesenie mu neboli doručené pred začatím exekučného konania. Predmetné rozhodnutia si osobne vyžiadal a prevzal až na základe zistenia, že sa voči nemu vedie exekúcia. Ďalej povinný poukazoval na odvolanie, ktoré podal voči Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.12.2019, sp. zn. 16Csp/196/2020. Vzhľadom na toto odvolanie žiada, aby súd exekúciu zastavil najmenej do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Povinný ďalej uviedol, že pohľadávka oprávneného je sporná čo do dôvodu i výšky. Vymáhaný nárok, ktorý je predmetom exekúcie je podľa neho nárokom bez

právneho dôvodu a považuje ho za úžeru. Povinný má za to, že poverenie bolo udelené v jeho neprospech v nesúlade s ústavným právom a právnym poriadkom Slovenskej republiky, keď súd priznal žalobcovi aj plnenie, ktoré mu zo zákona neprináleží. Ďalej povinný poukazoval na prieskumnú činnosť exekučného súdu vo vzťahu k formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Povinný taktiež vzniesol námietky voči trovám exekúcie a príslušenstvu vo výške 474 Eur, pričom uviedol, že nie je zo strany súdneho exekútora za preukázateľné ani uvedené, z čoho tie trovy pozostávajú, nakoľko v exekučnom konaní vykonal úkony neodôvodňujúce výšku takýchto trov. Zároveň povinný uviedol, že súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie bez preskúmania zákonnosti exekučného titulu. Taktiež je podľa povinného sporné či súd preskúmal žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul. Zároveň povinný žiadal súd, aby podrobil zmluvu súdnej kontrole, nakoľko túto povinnosť má súd podľa predpisov Európskej únie, ktoré majú prednosť pred vnútroštátnymi predpismi. Povinný uviedol, že súd ho nikdy nepredvolal ani mu neoznámil, že sa voči nemu vedie civilné ani exekučné konanie a tým mu bolo odopreté právo na spravodlivý proces, pretože každý má právo sa vyjadriť k vykonávaným dôkazom na verejnom pojednávaní. Súd podľa povinného neskúmal či je exekučný titul dôvodný. Súd taktiež podľa povinného neskúmal jeho osobné a majetkové pomery a nezistil či je platobne schopný.

5. K návrhu povinného sa vyjadril aj oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že s návrhom zásadne nesúhlasí. Oprávnený uviedol, že exekučné konanie považuje za zákonné rovnako považuje za zákonné aj celé súdne konanie, ktoré exekúcii predchádzalo výsledkom ktorého bol vykonateľný exekučný titul.

6. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa poverený súdny exekútor nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 226 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

12. Podľa § 232 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.

13. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto súd sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

14. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý je odôvodnený s uvedením všetkých skutočností, ktoré mohol ku dňu podania návrhu v rámci zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty uplatniť. Takto podaný návrh na zastavenie exekúcie má odkladný účinok.

15. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré

je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

16. Podľa § 106 ods. 1 CSP, Ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti

a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca,

b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

17. Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

18. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal viaceré skutočnosti. Ako prvou sa súd zaoberal námietkou povinného, že exekučné tituly sú nevykonateľné, nakoľko mu neboli doručené pred začatím exekučného konania. Vzhľadom na túto námietku a preverenia tvrdenia povinného Okresný súd Banská Bystrica požiadal Okresný súd Bratislava II o poskytnutie súčinnosti dňa 11.10.2022, a teda o predloženie doručenky (od povinného) od Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 16Csp/196/2020, predloženie doručenky (od povinného) od Uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.02.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020, predloženie doručenky (od povinného) od Uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020. Zároveň súd žiadal o oznámenie, či exekučné tituly Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 16Csp/196/2020, Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.02.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020, a Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020 sú stále právoplatné a vykonateľné a či nedošlo k ich zmene alebo zrušeniu. Okresný súd Bratislava II tunajšiemu súdu na žiadosť o poskytnutie súčinnosti odpovedal dňa 17.10.2022 (prostredníctvom e-mailu). Súdu boli predložené žiadané dokumenty, a taktiež aj Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. 7CoCsp/26/2022, pričom Okresný súd Bratislava II uviedol, že neprišlo k zmene ani zrušeniu vyznačených právoplatností na predmetných rozhodnutiach. Súd po oboznámení sa s týmito dokumentmi uvádza, že z doručeníek mal za preukázané, že Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 16Csp/196/2020 bol povinnému doručovaný na adresu J.. M. X., X. XXXXX/XX, XXX XX A.. Táto zásielka nebola povinnému doručená z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy. Táto skutočnosť bola zistená ku dňu 18.01.2022. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.02.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020 bolo povinnému doručované na adresu J.. M. X., X. XXXXX/XX, XXX XX A.. Táto zásielka nebola povinnému doručená z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy. Táto skutočnosť bola zistená ku dňu 25.02.2022. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020 bolo povinnému doručované na adresu J.. M. X.K., X. XXXXX/XX, XXX XX A.. Táto zásielka nebola povinnému doručená z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy. Táto skutočnosť bola zistená ku dňu 20.04.2022. V nadväznosti na uvedené súd uvádza, že Okresný súd Bratislava II pri doručovaní exekučných titulov postupoval tak, ako to predpokladá ustanovenie § 106 ods. 1 v spojení s § 111 ods. 3 CSP. V danom prípade teda neobstojí tvrdenie povinného, že mu predmetné rozhodnutia neboli doručené, nakoľko súd mu doručoval rozhodnutia na adresu, ktorú má evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky. Súd mal z lustrácie vykonanej v registri obyvateľov za preukázané, že túto adresu má povinný evidovaný ako svoj trvalý pobyt od 30.05.2012. V prípade, ak sa súdu nepodarí doručiť písomnosť na adresu podľa § 106 ods. 1 CSP, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. V danom prípade teda bol Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 16Csp/196/2020 doručený dňa 18.01.2022, Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.02.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020 bolo doručené dňa 17.02.2022 a Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 16Csp/196/2020 bolo doručené dňa 20.04.2022. Súd navyše dáva do pozornosti povinného, že v prípade, ak sa na adrese svojho trvalého pobytu evidovaného v registri obyvateľov nezdržuje, nemôže byť takáto skutočnosť na ťarchu oprávneného (žalobcu), ktorý si uplatňuje svoje právo. V danom prípade teda neobstoja tvrdenia povinného o tom, že by mu rozhodnutia (exekučné tituly) doručené neboli, nakoľko tieto mu doručené boli, avšak využitím tzv. fikcie doručenia. Fikcia doručenia znamená, že v prípade, keď si povinný exekučný titul neprevezme, hľadá sa na naň, ako by si ho prevzal a mal možnosť sa s ním oboznámiť. Je povinnosťou povinného zmenu adresy nahlásiť príslušnému úradu. V danom prípade teda súd námietku povinného považoval za nedôvodnú, nakoľko mal za nesporne preukázané, že predmetné exekučné tituly mu doručené boli, a to fikciou doručenia.

19. Taktiež povinný namietal, že súd nevykonal prieskumnú činnosť vo vzťahu k materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Súd na tomto mieste uvádza, že základným predpokladom na úspešné

a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Exekučný titul tvorí podklad exekučného konania, na základe ktorého exekúcia prebieha. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné. Pod vykonateľnosťou rozumieme takú vlastnosť civilných rozhodnutí, ktorá umožňuje vynútiť splnenie povinnosti v nej obsiahnutej prostriedkami štátnomocenského donútenia. Vykonateľnosť rozoznávame formálnu a materiálnu. Pod formálnou vykonateľnosťou rozumieme splnenie formálnych predpokladov na to, aby rozhodnutie mohlo byť označené za vykonateľné. Formálna vykonateľnosť rozhodnutia sa osvedčuje ako tzv. doložka vykonateľnosti, ktorou rozhodnutie opatrí príslušný orgán. Formálna vykonateľnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Pod materiálnou vykonateľnosťou, naopak, rozumieme súhrn materiálnych znakov, ktoré zabezpečujú reálnu vynútiteľnosť práva obsiahnutého v exekučnom titule (v rozhodnutí súdu). Pod materiálnou vykonateľnosťou rozhodnutia rozumieme predovšetkým taký enunciat (výrokovú časť) súdneho rozhodnutia, ktorý umožňuje exekúciu niektorým zo spôsobov uvedených v Exekučnom poriadku. V danom prípade súd uvádza, že z dokumentov (doložky právoplatnosti a vykonateľnosti) obsiahnutých v spise mal za preukázané, že predmetné rozhodnutia, ktoré sú exekučnými titulmi spĺňajú predpoklady na to, aby boli formálne vykonateľné. Zároveň súd vo vzťahu k posúdeniu materiálnej vykonateľnosti exekučných titulov uvádza, že má za to, že materiálna vykonateľnosť predloženého titulu je daná, nakoľko v exekučnom titule je jednoznačne identifikovaný povinný, oprávnený, taktiež je v tomto exekučnom titule jasne vymedzená povinnosť žalovaného (v tomto konaní povinného) a právo žalobcu (v tomto konaní oprávneného). Vzhľadom na uvedené má súd za to, že podmienky materiálnej vykonateľnosti boli v rámci exekučného titulu splnené. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že v prípade, ak by existoval nedostatok materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, exekúcia by musela byť zastavená (R 58/1997).

20. Ďalej povinný namietal skutočnosť, že súd pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie nevykonal prieskum zákonnosti exekučného titulu a taktiež neskúmal či je dôvodný. Súd na tomto mieste s ohľadom na túto námietku povinného uvádza, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytykané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Úlohou súdu v exekučnom konaní nie je posudzovať postup súdu v základnom konaní. Súd sa stotožňuje s názorom obsiahnutým v Uznesení Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcie neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, čo došlo k zániku judikovaného práva, t.j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu“. Z uvedeného má súd za to, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

21. Čo sa týka námietky povinného o spornosti či súd preskúmal žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, súd vo vzťahu k tejto skutočnosti uvádza, že súd vždy skúma či sú naplnené podmienky stanovené Exekučným poriadkom na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. V danom prípade súd naplnenie týchto podmienok skúmal už pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nezistil žiadny dôvod podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by mal návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietnuť. Súd opätovne aj teraz vykonal prieskum či podmienky na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie boli splnené. Súd má opätovne za to, že poverenie bolo vydané v súlade s Exekučným poriadkom. Súdu bol predložený návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej forme a spôsobom, ktorý upravuje zákon. Taktiež boli súdu predložené všetky potrebné dokumenty, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť uplatňovaného nároku návrhom na vykonanie exekúcie. Súd mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výrokoch jednotlivých exekučných titulov nesplnil. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (exekučných titulov), v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

22. K skutočnostiam, ktoré uvádza povinný, a teda aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole, spornosť výšky a dôvodu pohľadávky, tvrdenie o bezdôvodnosti nároku a úžere, súd uvádza, že z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti resp. výške nároku oprávneného. Exekučný súd je exekučným titulom, na podklade ktorého sa vedie exekúcia, viazaný. Domáhať sa nápravy v prípade porušenia práv účastníka konania, nesprávne zisteného skutkového stavu či právneho posúdenia možno využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v pôvodnom konaní, nie v exekučnom konaní. Skutočnosť, na ktoré poukazuje vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie povinný, sú skutočnosťami, ktorými sa povinný mal brániť v základnom konaní. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinného.

23. V nadväznosti na bod 22. tohto odôvodnenia súd uvádza, že povinný využil možnosť brániť a podal voči predmetnému rozsudku odvolanie. Na túto skutočnosť poukazoval aj skutočnosť, že podal voči Rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2021, sp. zn. 16Csp/196/2020 odvolanie a z tohto dôvodu žiada o zastavenie exekúcie až do právoplatného meritórneho rozhodnutia. V danej súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že Okresný súd Bratislava II zaslal tunajšiemu súdu Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.08.2022, sp. zn. 7CoCsp/26/2022, ktorým krajský súd odvolanie povinného (žalovaného) odmietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2022. V danom prípade teda o odvolaní povinného bolo právoplatne rozhodnuté a teda súd už nepovažuje túto námietku povinného za odôvodnenú. Zároveň však súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade, ak by o podanom odvolaní ešte nebolo rozhodnuté, tak takáto skutočnosť by nemala vplyv na posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie. Ak povinný podá voči exekučnému titulu riadny, prípadne mimoriadny opravný prostriedok, tak takáto skutočnosť nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Samotné podanie takéhoto prostriedku nezakladá dôvod straty právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Takéto účinky môže mať iba právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení exekučného titulu, prípadne právoplatné rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu do času rozhodnutia vo veci samej. V danom prípade však už aj s ohľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že nedošlo ani k zrušeniu a ani k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (exekučných titulov). Uvedená skutočnosť, že nedošlo k zmene ani k zrušeniu exekučných titulov vyplýva aj zo súčinnosti, ktorú poskytol Okresný súd Bratislava II tunajšiemu súdu.

24. Ďalšou skutočnosťou, ktorú povinný namietal bola skutočnosť, že žalobca (oprávnený) nie je aktívne vecne legitimovaný. Súd na tomto mieste uvádza, že aktívne legitimovaným na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je osoba oprávneného. Oprávneným v exekučnom konaní je osoba, ktorá je oprávnená z exekučného titulu, t. j. osoba, ktorej exekučný titul priznáva právo požadovať od povinného plnenie. Návrh na vykonanie exekúcie môže podať aj ten, kto preukáže, že na neho prešlo právo vyplývajúce z exekučného titulu. V prípade ak ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, jedná sa o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. V danom prípade mal súd za nesporne preukázané, že osoba oprávneného uvedená v návrhu na vykonanie exekúcie a v poverení je osoba zhodná s osobou označenou ako žalobca v exekučnom titule. Súd teda v danom prípade nezistil žiadne pochybenie a žiadny dôvod pre zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

26. Ďalej povinný namietal premlčanie. Keďže povinný nešpecifikoval voči čomu presne toto premlčanie namieťa, súd sa zaoberal námietkou vo vzťahu k premlčaniu nároku aj k premlčaniu výkonu rozhodnutia. Premlčanie (inveteratio) je kvalifikované uplynutie času ustanoveného zákonom na vykonanie práva. Jeho zmyslom je prinútiť príslušné subjekty, aby pod hrozbou následkov vyplývajúcich z premlčania náležite uplatnili svoje práva a neodďaľovali ich splnenie od povinného subjektu. Následok uplynutia zákonných lehôt bez toho, že si oprávnený subjekt svoje právo uplatní, sa na rozdiel od preklúzie neprejavuje v zániku práva samého, ale v jeho nárokovej zložke (nárok zaniká, právo trvá vo forme naturálnej obligácie, v súlade s rozlišovaním postupnosti práva, oprávnenia a právneho nároku), t. j. v súdnej vymáhateľnosti, avšak nie ex officio, ale len na základe aktivity zo strany povinného subjektu vo forme námietky premlčania, v prípade vznesenia ktorej právo v súdnom konaní nemožno priznať. Dobrovoľné plnenie je napriek premlčaniu možné a na rozdiel od preklúzie nepredstavuje bezdôvodné obohatenie ani v prípade, ak ten, čo plnil, o premlčaní nevedel. Čo sa týka námietky premlčania nároku, v

prípade ak povinný chce vzniesť takúto námietku, musí tak urobiť včas a najmä v konaní, v rámci ktorého bol vydaný exekučný titul. Ako už súd uviedol, exekučný súd je exekučným titulom, na podklade ktorého sa vedie exekúcia, viazaný. Premlčanie, na ktoré sa odvoláva povinný je dôvodom, ktorý povinný mohol namietať v základnom konaní. Čo sa týka námietky premlčania výkonu rozhodnutia, súd vo vzťahu k tomuto uvádza, že v prípade, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť (uplynutím tzv. paričnej lehoty). Uvedené vyplýva priamo zo zákona, a to z ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Všetky exekučné tituly, na podklade ktorých sa vedie exekúcie nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť v roku 2022, a teda je zrejmé, že k premlčaniu výkonu rozhodnutia by došlo až v roku 2032. Návrh oprávnený však podal pár mesiacov od vykonateľnosti týchto rozhodnutí a súd konštatuje, že k premlčaniu výkonu týchto rozhodnutí ešte nedošlo, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v máji 2022.

27. Vo vzťahu k tvrdeniam povinného o tom, že súd ho nikdy nepredvolal a ani mu neoznámil, že sa vedie exekučné konanie čím mu bolo odopreté právo na spravodlivý súdny proces, súd uvádza, že exekučné konanie je v širšej miere regulované zásadou, kedy súd, konajúc nielen vyšším súdnym úradníkom, ale aj sudcom, koná a rozhoduje vo veci spravidla bez nariadenia pojednávania. Výnimkou z uvedeného pravidla sú pomerne špecifické a skutkovo náročné okolnosti takej veci, kde právne posúdenie takto posudzovanej veci sa môže okrem iného odvíjať aj od priebehu pojednávania za prítomnosti účastníkov konania. Súdu však nevyplýva zo zákona povinnosť oznamovať povinnému, že sa voči nemu začalo exekučné konanie. Uvedené tvrdenie povinného súd teda nepovažuje na dôvod na zastavenie exekúcie.

28. Čo sa týka tvrdenia povinného, že súd si mal najprv preveriť jeho osobné a majetkové pomery, súd uvádza, že skúmanie toho či povinný disponuje majetkom nie je v kompetencii súdu, ale povereného súdneho exekútora. Ak v exekučnom konaní bude preukázané úkonmi súdneho exekútora, na základe výsledkov prešetrenia pomerov povinného súdnym exekútorom, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie zo strany súdneho exekútora v zmysle § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. V takomto prípade však nevydáva rozhodnutie súd, ale súdny exekútor, a to za splnenia podmienok stanovených Exekučným poriadkom.

29. Podľa § 6 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška“), základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného.

30. Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky, odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie.

31. Podľa § 7 ods. 2 Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie.

32. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

33. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

34. Podľa § 29 Vyhlášky, základ na určenie odmeny podľa tejto vyhlášky sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor.

35. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

36. Podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku, po začatí exekúcie exekútor

a) upovedomí oprávneného a povinného o začatí exekúcie a o spôsobe jej vykonania, ak ho už je možné určiť,

b) povinného vyzve, aby splnil vymáhaný nárok.

37. Podľa § 61a ods. 1 Exekučného poriadku, Upovedomenie o začatí exekúcie musí popri náležitostiach podľa § 61 ods. 1 obsahovať

a) označenie exekútora, ktorý ho vydal,

b) označenie exekučného titulu a orgánu, ktorý ho vydal,

c) označenie oprávneného a povinného a ich zástupcov,

d) označenie vymáhaného nároku,

e) výšku trov pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie,

f) výšku trov po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ak povinný nesplnil vymáhanú povinnosť v lehote podľa písmena e),

g) poučenie o možnosti podať návrh na zastavenie exekúcie, o spôsobe jeho podania a o lehote, do uplynutia ktorej má tento návrh odkladný účinok,

h) poučenie o právnych účinkoch upovedomenia o začatí exekúcie a o možnosti žiadať o povolenie splniť vymáhanú povinnosť v splátkach,

i) poučenie o možnosti namietať proti uznaniu alebo výkonu cudzieho rozhodnutia, ak sa podľa osobitného predpisu nevyžaduje vyhlásenie vykonateľnosti,71) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20211201>> v rozsahu, v akom to tento osobitný predpis dovoľuje.

38. Poslednou skutočnosťou, ktorú povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal boli trovy exekúcie a príslušenstvo vo výške 474 Eur, nakoľko nie je podľa neho preukázateľné z čoho trovy súdneho exekútora pozostávajú. V danom prípade súd z upovedomenia o začatí exekúcie mal za preukázané, že súdny exekútor si vyčíslil predbežné trovy exekúcie v prípade, ak nárok oprávneného bude splnený do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie vo výške 474 Eur a v prípade, ak nárok oprávneného nebude splnený do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie vo výške 948 Eur. Čo sa týka namietaných trov vo výške 474 Eur, súd uvádza, že tieto trovy si súdny exekútor uplatnil v súlade s Vyhláškou č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení zákona č. 2/2017 Z. z. (ďalej len „vyhláška“). Súdny exekútor pri vyčíslení sumy 474 Eur ako trov exekúcie aplikoval jednotlivé ustanovenia tejto vyhlášky, a to § 6 v spojení s § 7 ods. 2 a v spojení s § 22 ods. 2 Vyhlášky. To znamená, že pri nároku, ktorý je vymáhaný v tejto exekúcii (súd podotýka, že ide o celý nárok, nielen o istinu) predbežné trovy predstavujú sumu 474 Eur tak, ako to vyčíslil súdny exekútor. Čo sa týka trov exekútora vo výške 948 Eur, ktoré si uplatnil v prípade, ak nárok oprávneného nebude splnený do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, súd uvádza, že vykonaným prepočtom dospel k záveru, že sú vypočítané správne. Na ich výpočet súdny exekútor postupoval v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku, a to v zmysle § 6 v spojení s § 7 ods. 1 v spojení s § 22 ods. 1 Vyhlášky. Súd teda nezistil, že by došlo k nesprávnemu uplatneniu trov zo strany súdneho exekútora, pričom súd opätovne uvádza, že ide len o predbežné trovy exekúcie, nakoľko s ohľadom na výšku vymáhaného nároku sa výška týchto trov môže meniť, a to napríklad v prípade, ak sa v danom konaní vymáha aj úrok z omeškania, ktorý je vymáhaný do zaplatenia.

39. Vo vzťahu ku tvrdeniu povinného o tom, že v upovedomení o začatí exekúcie nebol preukázateľný, ani uvedené z čoho si tieto trovy uplatňuje, súd uvádza nasledovné. Exekučný poriadok vo svojich ustanoveniach (a to najmä v ustanovení § 61 a nasl. Exekučného poriadku) stanovuje, aké náležitosti má upovedomenie o začatí exekúcie obsahovať. V daných ustanoveniach je však vo vzťahu k trovám exekúcie uvedené, že upovedomenie o začatí exekúcie má obsahovať výšku trov pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a výšku trov po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ak povinný nesplnil vymáhanú povinnosť v lehote do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Uvedené náležitosti predmetné upovedomenie o začatí exekúcie obsahovalo. Zároveň súd uvádza, že žiadne ustanovenie neukladá povinnosť súdnemu exekútorovi uviesť v upovedomení o začatí exekúcie spôsob výpočtu týchto trov, pričom je potrebné uviesť, že spôsob ich výpočtu vyplýva priamo z Vyhlášky.

40. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

41. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

45. O trovách konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd rozhodoval v zmysle § 199a, § 199d Exekučného poriadku a § 255 Civilného sporového poriadku v nadväznosti na § 200 Exekučného poriadku. Keďže súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, nárok na náhradu trov by vznikol oprávnenému, ktorý bol v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie úspešný. Vzhľadom však

na to, že oprávnený si náhradu trov riadne a včas neuplatnil, súd rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov nepriznal. (II. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.